

РЕШЕНИЕ

№ 3251

гр. София, 11.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 35 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: РУМЯНА М. НАЙДЕНОВА

при участието на секретаря СОНЯ Д. КОНСТАНТИНОВА
като разглежда докладваното от РУМЯНА М. НАЙДЕНОВА Гражданско дело
№ 20221110105436 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба, подадена от * срещу **

Ищецът моли съда да постанови решение, с което да признае за установено, че
ответникът му дължи сума в размер на 390.40 лв., представляваща изплатено и
невъзстановено застрахователно обезщетение, ведно със законната лихва върху главницата
от датата на подаване на заявлението до окончателното изплащане на сумата, както и сумата
от 118.97 лв., представляваща мораторна лихва. Твърди, че **отговаря за поддържането,
обезопасяването и ремонта на пътя в рамките на град София, поради което носи отговорност
за причинените на автомобила вреди следствие попадането в необезопасена шахта на
пътното платно.

Ответникът, в срока по чл. 131 ГПК, оспорва предявените искове. Оспорва механизма,
причинно – следствената връзка. Поддържа, че не е налице покрит застрахователен риск.
Прави възражение за съпричиняване и изтекла погасителна давност.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото
доказателства съобразно разпоредбата на чл. 235 от ГПК, намира за установено следното от
фактическа страна:

По делото е представена застраховка Каско и общи условия, видно от които към
момента на настъпване на ПТП-то между ищеца и собственика на увреденото МПС е било
налице валидно застрахователно правоотношение.

Като доказателство по делото е представен протокол за ПТП от 04.01.2017 г., който
обективира обстоятелствата във връзка с настъпилото ПТП.

Представени са уведомление за щета, опис на претенция, опис - заключение,
експертиза по щета и доклад по щета.

От представените по делото доказателства се установява, че на собственика на
увредения автомобил е било изплатено застрахователно обезщетение за щетите, настъпили в
резултат на ПТП.

Като доказателство по делото е приета регресна покана от ищеца до ответника,
получена от ответника на 17.03.2017г., видно от отбелязването върху поканата.

По делото е изслушана и приета съдебна-автотехническа експертиза, която съдът

изцяло кредитира като обективно и компетентно изготвена, от която се установява, че нанесените при ПТП-то щети са в причинно – следствена връзка с ПТП. Установява се, че механизмът на ПТП е следният: водачът на МПС Форд Транзит е преминал през небезопасна и несигнализирана пропаднала шахта, находяща се на пътното платно, което причинило увреждане на автомобила. Съгласно заключението на вещото лице, средната пазарна стойност за възстановяване на щетите, нанесени на МПС-то, възлиза на 380.40 лв., а с включени ликвидационни разноски 390.40 лв.

По делото е разпитан св. И.С., който твърди, че шофирал по еднопосочна улица, срещу него навлязъл автомобил, поради което свидетелят нямало как да избегне потъналата отводнителна шахта. Шахтата се намирала на пътното платно в ж.к. „Орландовци“. Шахтата не била обезопасена, нито имало поставени предупредителни табели или сигнализации.

Други доказателства от значение за предмета на спора не са ангажирани.

Анализът на така установената фактическа обстановка налага следните правни изводи:

Искът е с правно основание в чл. 410 от КЗ – /която разпоредба се явява приложимо право в настоящия случай/. Встъпването в правата на увреден от страна на застраховател, който го е обезщетил в изпълнение на поети с договор за имуществено застраховане задължения, се обуславя от установяването на три групи факти: 1/ наличието на валиден договор за имуществено застраховане между увреденото лице и застрахователното дружество /ищец/; 2/ заплащане на застрахователното обезщетение от страна на дружеството-ищец, както и какъв е размерът на дължимото обезщетение; 3/ предпоставките по чл.49 от ЗЗД - вреди; тези вреди да са причинени от лице, на което отговорният по чл. 49 от ЗЗД е възложил работа; вредите да са причинени вследствие противоправно деяние /бездействие/ при или по повод на възложената работа; причинителят да е действал виновно.

От представените по делото застраховка Каско и общи условия, е видно, че към момента на настъпване на ПТП-то, е било налице валидно застрахователно правоотношение. Видно от представените общи условия настъпилото ПТП е покрит застрахователен риск.

От приетата по делото САТЕ и показанията на разпитания по делото свидетел се установява, че механизмът на настъпилото ПТП е именно описаният в исковата молба - попадане в небезопасна и несигнализирана пропаднала шахта, находяща се на пътното платно, което става причина за увреждане на автомобила.

Ето защо, съдът счита, че вредите са причинени именно в следствие на противоправното бездействие на служители на ** които са имали задължение да извършат съответното действие: ремонт на шахтата или поне обезопасяване/сигнализация. Доколкото ответникът не обори презумпцията за вина, установена в чл. 45 ЗЗД, се приема, че причинителят е действал виновно.

ПТП-то е настъпило в ***. Съгласно чл. 30, ал. 1 от ЗП ремонтът и поддържането на републиканските пътища са възложени на Агенция „Пътна инфраструктура“. По отношение на републиканските пътища в границите на урбанизираните територии, нормата на чл. 30, ал. 3 от ЗП /действаща към момента на настъпване на инцидента/ установява правилото, че Агенцията и общините осъществяват съвместно по взаимна договореност дейностите по изграждането, поддържането и ремонта им при условията и по реда, определен с правилника за прилагането на закона. Съгласно чл. 48, ал. 1 от ППЗП, агенцията осъществява дейностите по поддържане на републиканските пътища, включително и текущия ремонт, които са извън границите на урбанизираните територии и в платната за движение на републиканските пътища в границите на селата и селищните образувания. На основание чл. 48, т. 2, б. „в“ от ППЗП на общините са възложени същите дейности за републиканските пътища, които са в границите на градовете, а агенцията участва във

финансирането на тези дейности.

На основание чл. 48, т. 2, б. „в” от ППЗП на общините са възложени същите дейности за републиканските пътища, които са в границите на градовете, а агенцията участва във финансирането на тези дейности.

Както беше посочено съгласно чл. 31 ЗДвП ремонтът и поддържането на общинските пътища /публична общинска собственост съгласно ЗОС/ са осъществява от общините. Съгласно чл.167, ал. 1 и ал.2, т.1 ЗДвП, службите за контрол, определени от кметовете на общините, контролират в населените места изправността на състоянието на пътната настилка, пътните съоръжения и пътната маркировка, като администрацията сигнализира незабавно за препятствията и ги отстранява във възможно най-кратък срок. Следователно, по силата на ЗДвП на **е вменено задължение да стопанисва и поддържа улиците в София, което включва и недопускането, съответно отстраняването на неравности по тях. Общината изпълнява тези дейности чрез служителите си или други лица, на които е възложила изпълнението на посочените задължения, като носи обективна гаранционно – обезпечителна отговорност при действията/бездействията на лицата, натоварени с извършването на възложената работа по поддръжката на улиците на територията на съответното населено място. Според даденото в т.3 от ППВС №4/ 30.10.1975г. разрешение, собственикът на вещта, отговаря по чл.45 ЗЗД, съответно по чл.49 ЗЗД при възможност за обезопасяване на вещта, ако това не е направено, като отговорността по чл.50 ЗЗД е в случаите на невъзможност да се обезопаси вещта, в която хипотеза вредите са причинени от присъщите на вещта свойства. В настоящия случай, собственик на улицата, на основание чл.2, ал.1, т.2 ЗОС вр. пар.7, ал.1, т.4 от ЗМСМА е общината, която съгласно чл.11, ал.1 ЗОС, следва да я управлява с грижата на добрия стопанин, като е налице обективна възможност за обезопасяването на улицата. С оглед на това, че наличието на пропаднала шахта на пътната настилка, явяваща се причина за ПТП, е резултат от бездействието на длъжностните лица, на които СО е възложила изпълнението на очертаните по-горе задължения, която освен това е и собственик на улицата, при наличие на обективна възможност за обезопасяването ѝ, общината отговаря спрямо увреденото лице на основание чл.49 ЗЗД.

По делото не са събрани доказателства шахтата да е собственост на друго лице, но дори да беше установено, че шахтата е собственост на трето за спора лице, то СО отговаря като лице, възложило дейността по поддържането на пътищата – чл. 49 ЗЗД, дори и да не е собственик на вещта, в случая шахтата, поради бездействието си по осъществяването на контрол за осигуряване на условия за безопасно движение по пътищата, съответно неизпълнение на задължения на общината по чл.31 от ЗПътищата – да осигури необходимите условия за непрекъснато, безопасно и удобно движение през цялата година, което е в причинна връзка с настъпилото ПТП.

Налице е и причинна връзка между бездействието и настъпили щети в МПС-то, което се установява от свидетелските показания и приетата по делото САТЕ.

Неоснователни са възраженията на ответника, че не е установено шахтата да е на пътното платно, поддържано от СО. Напротив – това се установява от свидетелските показания и от приетата по делото САТЕ, съгласно която шофирайки, ищецът е попаднал в необезопасена и несигнализирана шахта, която е била пропаднала и се е намирала на пътното платно.

По никакъв начин не се установяват твърденията на ответника за съпричиняване.

По делото не се спори, че ищецът е заплатил на собственика на увреденото МПС обезщетение за нанесените на МПС-то щети, а това се установява и от приложените по делото доказателства.

Следователно увреденият има срещу виновния водач вземане по чл.45, ал.1 от ЗЗД. Застрахователят /ищецът/ е встъпил в правата на увредения по силата на факта, че е платил

обезщетение за причинените с деликта вреди и за него е възникнало регресно право срещу деликвента.

Относно размера на дължимото обезщетение законът се интересува от стойността на вредите по средната им пазарна стойност към момента на настъпването им. Обемът на отговорността при деликт се определя от закона – той е в размер на действително причинените вреди /чл.51, ал.1 от ЗЗД/, а обезщетението трябва да съответства на това, което увреденият следва да разходва, за да възстанови предхождащото увреждането състояние. Следователно меродавни са средните пазарни цени, по които това възстановяване може да се извърши. Установено е по делото въз основа на цененото заключение на вещото лице по съдебната автотехническа експертиза, че стойността на ремонта, необходим за отстраняване повредите на лекия автомобил по средни пазарни цени, възлиза на 390.40 лв. с включени ликвидационни разноски, колкото претендира и ищецът, поради което искът му следва да бъде изцяло уважен.

Ответникът следва да бъде осъден да заплати тази сума на ищеца, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението до окончателното изплащане на сумата.

Поради основателността на главния иск основателен е и искът за лихва. Регресната покана е получена от ответника на 17.03.2017г. За периода от 23.11.2018г. до 22.11.2021г. лихвата възлиза на 119.05 лв., изчислена с интернет калкулатор. Ответникът претендира лихва в размер на 118.97 лв., поради което искът му за лихва също следва да бъде изцяло уважен.

С отговора на исковата молба обаче ответникът е направил възражение за давност, което е неоснователно. Давността започва да тече от датата, на която ищецът е извършил плащане към увреденото лице. Дори да се приеме, че давността тече от датата на ПТП, както твърди ответникът, ПТП е настъпило на 04.01.2017г., а заявлението по чл. 410 ГПК е подадено на 23.11.2021г., тоест към датата на подаване на заявлението не са изтекли пет години. Мораторната лихва се претендира за период три години преди датата на подаване на заявлението, поради което също не е погасена по давност.

ПО РАЗНОСКИТЕ:

С оглед изхода от настоящия спор и на основание чл. 78, ал.1 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените разноски по делото в размер на 425 лв., както и сумата от 75 лв., представляваща направените по ч. гр. д. № 66745/2021г. СРС, 35 с-в разноски.

Предвид изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на ** ЕИК *, с адрес: гр. **, че дължи на *, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***, по предявения иск с правно основание чл. 422 ГПК вр. чл. 410 от КЗ сумата от 390.40 лв., представляваща парично задължение по регресно вземане за застрахователно обезщетение по застраховка Каско по щета № **, ведно със законната лихва от 23.11.2021г. – датата на подаване на заявлението до окончателното изплащане на сумата, както и по предявения иск с правно основание чл. 422 ГПК вр. чл. 86 ЗЗД сумата от 118.97 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 23.11.2018г. до 22.11.2021г., за които суми е издадена заповед за изпълнение по ч. гр. д. № 66745/2021г. на СРС, 35 с-в.

ОСЪЖДА ** ЕИК *, със седалище и адрес на управление: гр. **, да заплати на *, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата от 425 лв., представляваща направените по делото разноси, както и сумата от 75 лв., представляваща направените по ч. гр. д. № 66745/2021г. СРС, 35 с-в разноси.

Решението **подлежи на обжалване** по реда на въззивното производство пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____